

ton i denne Sag udført et nyttigt og efter min Mening paaskønnelsesværdigt Arbejde, dels ved et fortrinligt og hurtigt udført Informationsarbejde, og dels ved at faa de offentlige Afhøringer udsat, for at de danske Interessenter kunde faa Tid til at fremlægge deres Materiale, dels ved i Almindelighed at bistaa og samarbejde med den af Cementindustrien engagerede amerikanske Advokat.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at de omtalte amerikanske Bestemmelser om Adgang til at undersøge fremmede Eksportørers Bøger maa give Anledning til de største Betænkeligheder. Hvilke Skridt de eventuelt maatte paakalde fra Regeringens Side, kan jeg ikke udtale mig paa nærværende Tidspunkt om. Det maa afhænge af Forholdenes Udvikling og de nærmere Omstændigheder i paakommende Tilfælde. Men Udenrigsministeriet har til Stadighed sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal og holder sig i saa Henseende i nøje Føling med Erhvervenes Organisationer.

Hvad dernæst angaar den af det ærede Medlem omtalte Forhøjelse af den amerikanske Smørtold fra 6 til 8 Cents pr. Pound, skete denne ved den almindelige amerikanske Toldlovsrevision i 1922. Denne Revision resulterede, som bekendt, i en meget betydelig Forhøjelse af den amerikanske Toldtarif ikke blot paa Landbrugsprodukter, men tillige og i nok saa høj Grad paa Industrivarer. Da Toldforslaget var til Behandling i Kongressen, blev der fra Gesandtskabet i Washington rettet en Henvendelse til den amerikanske Regering sigtende til at opnaa en Ændring i Forslaget paa de for danske Interesser mest skadelige Punkter. Gesandtskabets Note var ledsaget af et af Traktatkommissionen efter Konference med de interesserede Erhvervs-kredse udarbejdet Memorandum, hvori der udførligt blev gjort Rede for Vareudvekslingen mellem Danmark og de Forenede Stater, ligesom det blev paavist, at Tarifforslaget, saafremt det blev gennemført i uændret Skikkelse, i særlig Grad vilde virke ødelæggende paa Danmarks Eksport til de Forenede Stater, og at dette Forhold ikke i det lange Løb vilde kunne undgaa ogsaa at skade Amerikas Eksport her til Landet. Det er saare beklageligt, at denne Henvendelse forblev uden Resultat. Danmark maatte i saa Henseende dele Skæbne med alle de øvrige Lande, som søger Afsætning for deres Produkter paa det amerikanske Marked. Og det er at haabe, at de Forenede Stater

før eller senere maa naa til Erkendelse af, at Vareudvekslingen mellem to Lande for i Længden at trives maa baseres paa en vis Gensidighed i Vilkaarene for Vareindførselen.

Det ærede Medlem har endvidere udtalt, at man har behandlet os lovlig haardt med Hensyn til Mulighederne for Indvandring til de Forenede Stater. Jeg skal i denne Anledning udtale, at Udenrigsministeriet stedse paa det nøjeste af Gesandtskabet i Washington er blevet holdt underrettet om de Tendenser, der i de Forenede Stater har resulteret i den nye Indvandrigslov af 26. Maj 1924, som traadte i Kraft den 1. Juli dette Aar. Loven maa ses som et Led i de Bestræbelser, der ogsaa i de Forenede Stater efter Krigen er udfoldet for at begrænse Antallet af arbejdsløse og som et Værn for de Forenede Staters Arbejderbefolkning. Loven har saaledes samme Øjemed som Loven af 19. Maj 1921, nemlig kvantitativt at begrænse Indvandringen til de Forenede Stater, medens man tidligere mere har haft Indvandrerens kvalitative Egenskaber for Øje. Loven af 1921 tilsigtede og førte faktisk til en Begrænsning af den saakaldte „nye“ Indvandring fra Lande med stor Overskudsbefolkning, medens Indvandringen fra de Lande, der traditionsmæssigt — navnlig under Hensyn til Racefællesskab — har leveret et større Kontingent af Indvandrere, ikke begrænsedes mere, end at den Danmark i Aarene 1. Juli 1921 til 30. Juni 1922 og 1. Juli 1922 til 30. Juni 1923 tildelte Kvota paa 5 644 viste sig tilstrækkelig og end ikke fuldt udnyttedes.

Jeg skal herved omtale, at der ved denne Beregning fra amerikansk Side i Henhold til Indvandrigsloven af 1921 blev taget et vist Hensyn til de Sønderjyder, som ved Folketællingerne i de Forenede Stater er blevet regnet som Tyske, men som nu af de amerikanske Myndigheder medregnes i Antallet af Danske, saaledes at den danske Kvota derved blev forøget med 195. Denne Forøgelse kan vel fra et dansk Synspunkt ikke anses for fuldt tilfredsstillende, men gentagne Henvendelser fra Gesandtskabets Side for at opnaa en gunstigere Beregningsmaade har desværre ikke ført til et bedre Resultat, formentlig blandt andet af den Grund, at Danmark, som nævnt, i Aarene 1921—22 og 1922—23 ikke benyttede hele Kvotaen. Ved Indvandrigsloven af 1924 nedsattes, som det ærede Medlem udtalte, Kvotaen fra 3 pCt. til 2 pCt. af Antallet af Danske i de For-